

[Christmas Møller.]

ende Nødhjælpsarbejder byggede og bygger jo paa den Anskuelse, saaledes som det ogsaa staar direkte i Arbejdsløshedslovens § 31, 1ste Stykke, at hvis Stat, Kommune eller private iværksætter Arbejder, som de egentlig ikke havde tænkt sig at iværksætte, gælder der særlige Regler om disse Arbejder, idet der, saaledes som det er omtalt, kan finde en Lønreduktion Sted paa 15 pCt.

Denne Bestemmelse i Arbejdsløshedslovens § 31 har, som det ogsaa er blevet oplyst, været særdeles lidt anvendt, idet man vel kan sige, at der har været en vis Uvilje mod den — som jeg for mit Vedkommende ikke synes er helt rimelig —, og naar vi skal tage Stilling til dette Spørgsmaal, maa man gøre det ikke blot ud fra praktiske Betragtninger, men ogsaa ud fra en teoretisk Opfattelse af, hvorledes hele Stillingen er med Hensyn til saadanne Arbejders Iværksættelse. Thi man kan naturligvis ikke nægte, at den højtærede Socialminister kommer med sit Forslag om Nødhjælpsarbejders Afskaffelse med Vinden paa Ryggen, hvis jeg maa bruge det Udtryk, med Socialministeriets Arbejdsudvalgs — jeg har forstaaet det saaledes — enstemmige Tilslutning til det Lovforslag, Ministeren her fremsætter. I dette Arbejdsudvalg har der jo været erhvervsmæssige Repræsentanter, der har været Præsidenten for De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Sogneraadforeningers Formand, og jeg kunde nævne adskillige andre, Raadmand Silius Johansen her fra København, Folk, der altsaa ikke staar Regeringen politisk nær, og disse anbefaler det foreliggende Forslag. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen blinker med det ene Øje i Stedet for at stikke den i Lommen, om jeg saa maa sige.

Regeringen kan altsaa virkelig siges for en Gangs Skyld at møde velbevæbnet med et Lovforslag. Jeg maa dog have Lov til at sige, at al denne Styrke og al denne Anbefaling ikke imponerer mig saa forfærdelig meget. Det Spørgsmaal, man maa tage Stilling til, og som vi for vort Vedkommende ogsaa er særdeles villige til at drøfte i et Udvalg, er, om Nødhjælpsarbejder til nedsat Betaling er et rimeligt Led i Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Jeg maa tilstaa, at bortset fra, hvad man kan henvise til rent praktisk er opnaaet, og det ringe Beløb, der er anvendt, synes jeg ikke, der gives stærke Argumenter for, at man ikke fortsat skal have ogsaa denne Vej at betræde. Jeg er af samme Anskuelse som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen med Hensyn til Henvis-

ningen i Bemærkningerne til Lovforslaget til Loven af 15. December 1934. Jeg ser ikke ret Forbindelsen.

Men det, jeg gerne vil sige om hele dette Spørgsmaal og den Stilling, man maa tage til det, er følgende: Vi skaber ved Gennemførelsen af Grundforbedringsloven en Ordning, hvor man siger: Den tariffmæssige Løn skal gælde i al Almindelighed, hvor der er Overenskomst, og kun de Steder, hvor der ikke er det, kan der slutes Overenskomst mellem Arbejder og Arbejdsgiver. Jeg sagde dengang: Det fører til Organisationstankens rapide Vækst, og jeg tror, man maa erkende, at det har det gjort. Dernæst gennemfører man, eller forsøger i hvert Fald at gennemføre, en Lov om langvarig Arbejdsløshed, som bygger paa den tariffmæssige Betaling, og Nedsættelsen i Arbejdslønnen er ikke med Hensyn til Tariffen, men med Hensyn til Dageantallet, 2, 3, 4 Dage — man kan jo diskutere, om 2 er for meget, det kommer ikke denne Behandling ved, men man indfører atter tariffmæssig Betaling, og Slutstenen paa dette Værk er, at § 31 bliver ændret.

Jeg har intet mod Organisationer og intet mod Forhandlinger mellem Arbejdere og Arbejdsgivere om Overenskomster mellem dem, det er ligetil, det kan enhver sige sig selv. Man kan imidlertid ikke andet end have i frisk Erindring, at Tariffen gav man, om jeg saa maa sige, Lovskraft i 1933, og man lavede tvungen Voldgift med Hensyn til en bestemt Konflikt i 1934. Kilder det ikke et eller andet Sted, naar de Herrer Ministre tænker paa, hvad der kan ske i de sidste Dage af Marts Maaned eller i Begyndelsen af April med Hensyn til Spørgsmaalet mellem Arbejder og Arbejdsgiver, og man nu giver Lovskraft til Tariffer endnu en Gang? Ja, det kan man naturligvis slet ikke svare paa, det kommer an paa, hvordan Situationen bliver, det kunde ikke falde mig ind at bede om noget Svar derpaa.

Men der er to parallellt løbende Udviklinger, som jeg synes, man maa kunne forstaa, at jeg ud fra mit realistiske Syn paa disse Omraader af det økonomiske Liv mener er af en farlig Karakter, og jeg vil gerne angaaende Nødhjælpsarbejder og Nødhjælpsarbejders Iværksættelse sige følgende. Det er klart, at man har Lov til at udtrykke det paa den Maade: Arbejderne har tilstrækkeligt af Arbejdskraft, det offentlige skal i Henhold til Nødhjælpsparagraffen iværksætte Arbejder, som det egentlig ikke vil iværksætte, det har ikke tilstrækkelige Penge, det ofrer disse Penge, fordi Stillingen nu engang er, som den er.